

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 332/2014
16.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.И., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.413/13 од 14.08.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5961/13 од 12.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 16. априла 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.И.– адвоката Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.413/13 од 14.08.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5961/13 од 12.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К бр.413/13 од 14.08.2013. године, окривљени В.И. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да ову казну плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, те да ће суд, уколико не плати новчану казну у остављеном року, ову казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала, у корист буџетских средстава, уплати износ од 3.000,00 динара, те да оштећеном надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 70.125,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5961/13 од 12.11.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног В.И. - адвоката Д.П., а пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.413/13 од 14.08.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.И. - адвокат Д.П., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног В.И. ослободити кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног В.И., као разлог подношења захтева, само формално означава повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, али не опредељује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци и указује на погрешну оцену доказа, те повреду одредаба кривичног поступка, што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима.

Бранилац окривљеног В.И. у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), који се примењивао у време доношења првостепене одлуке, наводећи да је изрека неразумљива и противречна образложењу пресуде, те да у пресуди нису изнети јасни разлози о одлучним чињеницама, на који начин у суштини указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13).

Надаље, у захтеву се истиче да критичном приликом окривљени ниједном радњом није угрозио сигурност оштећеног и да се радило о комшијској

расправи и свађи, те се, дакле, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, полемеше се са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци и указује на погрешну оцену доказа.

Имајућу у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и браниоцима дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног В.И. – адвоката Д.П., одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.